EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 22.8.2005
COM(2005) 381 galīgā redakcija

2005/0158 (COD)
2005/0159 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS,

ar ko ievieš vienkāršotu režīmu personu kontrolei uz ārējām robežām, kura pamatā ir Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas, Slovākijas veiktā dažu dokumentu vienpusēja atzīšana par līdzvērtīgiem savām attiecīgās valsts vīzām tranzīta vajadzībām to teritorijās

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS,

ar ko ievieš vienkāršotu režīmu personu kontrolei uz ārējām robežām, kas balstīts uz dažu Šveices un Lihtenšteinas izdotu uzturēšanās atļauju vienpusēju atzīšanu dalībvalstīs tranzīta vajadzībām to teritorijā

(iesniegusi Komisija)

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. IEVADS

Citu dalībvalstu izdoto ceļošanas dokumentu savstarpēja atzīšana ir viens no galvenajiem principiem, kas ir telpas bez iekšējām robežām izveides pamatā. No šī principa izrietošais mērķis ir nodrošināt trešās valsts pilsonim, kas ir noteiktu tādas dalībvalsts izdotu dokumentu turētājs, kura pilnībā piedalās kopējā telpā, iespēju ieceļot un/vai brīvi pārvietoties kopējā telpā, neievērojot nekādas papildu prasības. Priekšnoteikumi veiksmīgai šā principa īstenošanai ir savstarpēja partneru uzticēšanās un paļāvība attiecībā uz dokumentu drošību, kā arī atbilstoša personu drošības pārbaude, kas balstīta uz kopējiem kritērijiem un procedūrām, lai novērstu jebkādu risku, kas saistīts ar šādas kategorijas personu mobilitāti.

Pašreiz spēkā esošajos Šengenas *acquis* ir noteikts vienotu vīzu savstarpējas atzīšanas princips (10. pants 1990. gada 19. jūnija Konvencijā, ar ko piemēro 1985. gada 14. jūnija Šengenas līgumu starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie to kopīgām robežām (še turpmāk – Šengenas konvencija)[1], ko apstiprināja ar 2. pantu Regulā (EK) Nr. 539/2001[2], kurā noteikts, ka vīza, ko izsniegusi Šengenas dalībvalsts, ir derīga arī citas Šengenas dalībvalsts ārējo robežu šķērsošanai īstermiņa uzturēšanās vai tranzīta vajadzībām. Pašlaik spēkā esošajos Šengenas noteikumos (Šengenas konvencijas 18. un 21. pants) arī paredzēta savstarpējas atzīšanas sistēma attiecībā uz ilgtermiņa vīzām un uzturēšanās atļaujām, ko izsniedz dalībvalstis, kuras pilnībā īsteno Šengenas *acquis*. Šo savstarpējas atzīšanas sistēmu piemēro tranzīta (18. pants) un īstermiņa uzturēšanās (21. pants) vajadzībām.

Attiecībā uz jaunajām dalībvalstīm Pievienošanās akta 3. pantā noteiktajā tā sauktajā „Šengenas divu posmu ieviešanas procesā" saistībā ar vīzu noteikumiem ir paredzēts, ka, neraugoties uz to, ka pēc pievienošanās jaunajām dalībvalstīm jāpiemēro Regulas (EK) 539/2001 noteikumi un tādējādi uz 1. pielikumā minēto trešo valstu pilsoņiem jāattiecina vīzu prasība, tām jāturpina izdot savas attiecīgās valsts vīzas, līdz tiks pieņemts Padomes lēmums, ar ko atļauj šo valstu pilnīgu integrāciju Šengenas līguma teritorijā.

Šengenas vīzas definīcijā Regulas Nr. 539/2001 2. pantā nav paredzēta iespēja uzskatīt īstermiņa vīzu, ko izsniedz valsts, kura pilnībā īsteno Šengenas *acquis*, par līdzvērtīgu attiecīgās valsts vīzai, kuru izsniedz cita dalībvalsts, kas nav pilnībā integrēta kopējā telpā, tādējādi šī iepriekš minētā dalībvalsts, pamatojoties uz šo līdzvērtības neesību, nedrīkst ļaut šķērsot tās teritoriju tranzītā vai uzturēties tajā trešo valstu pilsoņiem, uz kuriem attiecas vīzu prasība, nepieprasot savu attiecīgās valsts vīzu. Turklāt regulā nav paredzēta uzturēšanās atļauju un vīzu līdzvērtība.

Turklāt Šengenas atzīšanas noteikumus, ko piemēro tranzīta un īstermiņa uzturēšanās vajadzībām, no pievienošanās dienas nepiemēro attiecībās starp jaunajām un vecajām dalībvalstīm. Līdz ar to jaunajām dalībvalstīm pēc pievienošanās ir pienākums izdot attiecīgās valsts vīzas ieceļošanai un tranzītam to teritorijā trešo valstu pilsoņiem, uz kuriem attiecas vīzu prasība saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 539/2001, arī tad, ja attiecīgās personas ir Šengenas

---

[1] OV L 239, 22.09.2000., 19. lpp.

[2] Padomes 2001. gada 15. marta Regula (EK) 539/2001, ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas, OV L 81, 21.3.2001., 1. lpp. Regula, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 851/2005, OV L 141, 04.06.2005., 3. lpp.

uzturēšanās atļaujas vai vīzas turētāji vai ja tās ir Šengenas valsts izdotas attiecīgās valsts ilgtermiņa vīzas turētāji.

Lai arī visi Šengenas *acquis* noteikumi par ārējām robežām, tostarp Šengenas konvencijas 5. panta 3. punkts, ir iekļauti to Šengenas noteikumu kategorijā, kas no pievienošanās brīža dalībvalstīm turpmāk jāpiemēro savās savstarpējās attiecībās un attiecībās starp jaunajām un vecajām dalībvalstīm[3], šajos noteikumos kā tādos nav noteikts uzturēšanās atļauju obligātas savstarpējās atzīšanas režīms ārējo robežu šķērsošanai, ņemot vērā to, ka neaizstājams pamatelements šādam savstarpējas atzīšanas režīmam, proti, attiecīgs uzturēšanās atļauju saraksts, kas sniegts Kopīgās rokasgrāmatas XI pielikumā, ir apzināti un nepārprotami izslēgts no I kategorijas (noteikumi, kas piemērojami no pievienošanās brīža). Tas pilnībā atbilst faktam, ka visi Šengenas *acquis* noteikumi, ar ko nosaka dokumentu (vīzu, uzturēšanās atļauju utt.) savstarpējas atzīšanas režīmu, ir iekļauti II kategorijā (noteikumi, kas piemērojami no datuma, kuru nosaka Padome). Konvencijas 5. panta 3. punktā kontrolējamie ieceļošanas noteikumi ir tikai definēti un uzskaitīti.

Tāpat 5. panta 1. punkts attiecas uz ieceļošanas nosacījumiem trešo valstu pilsoņiem, kam vajadzīga vīza, nenosakot īstermiņa vīzas savstarpēju atzīšanu. Konvencijas 5. panta 1. punkta pamatā ir īstermiņa vīzu obligātas savstarpējas atzīšanas sistēma, ko ieviesa ar Šengenas konvencijas 10. pantu. Minētais 5. panta 1. punkts, kas no pievienošanās dienas ir piemērojams arī attiecībā uz jaunajām dalībvalstīm, nerada pienākumu vecajām Šengenas dalībvalstīm atzīt jauno dalībvalstu izdotās vīzas; tāpat tas arī nerada jaunajām dalībvalstīm pienākumu atzīt Šengenas vīzas.

Turklāt 5. panta 3. punkts attiecas tikai uz tiem trešo valstu pilsoņiem, kas ir uzturēšanās atļaujas turētāji, kuri vēlas šķērsot citas dalībvalsts teritoriju tranzītā, lai atgrieztos savā pastāvīgajā dzīvesvietā; tas neattiecas uz personām, kas vēlas šķērsot dalībvalsts teritoriju tranzītā, lai no dalībvalsts, kurā dzīvo, ceļotu uz trešo valsti. Tāpat 5. panta 3. punktā paredzētais atvieglojums neattiecas uz īstermiņa vīzas turētājiem. Tādējādi šie noteikumi nenodrošina pienācīgu risinājumu vairumam iepriekš aprakstīto problēmu.

Pirms pievienošanās Eiropas Savienībai dažas jaunās dalībvalstis, ņemot vērā to ģeogrāfiskās atrašanās vietu uz galvenajiem tranzīta ceļiem, praksē atzina Šengenas valstu izdotās vienotas īstermiņa vīzas, ilgtermiņa vīzas un uzturēšanās atļaujas tranzīta un/vai īstermiņa uzturēšanās vajadzībām par līdzvērtīgām savām attiecīgās valsts vīzām. Šādu dokumentu atzīšana bija balstīta uz divpusējiem līgumiem, kas noslēgti starp jaunajām dalībvalstīm un trešām valstīm, vai uz vienpusējiem valstu lēmumiem[4]. Jaunās dalībvalstis norādīja uz grūtībām pārvaldē, ar kurām tās saskaras kopš pievienošanās Eiropas Savienībai, kad tās aizstāja savu tā brīža atzīšanas praksi ar jaunu režīmu, saskaņā ar kuru tām ir jāizdod attiecīgo valstu vīzas tranzīta un īstermiņa uzturēšanās mērķiem trešo valstu pilsoņiem, kam ir Šengenas vīza vai uzturēšanās atļauja, vai attiecīgās valsts ilgtermiņa uzturēšanās vīza, ko izdevusi Šengenas valsts. Tās jo īpaši uzsver ievērojamo papildu administratīvo slogu to vēstniecībām un

---

[3] Saskaņā ar šo 5. panta 3. punktu „ārvalstniekiem, kuriem ir uzturēšanās atļaujas, ko izsniegusi viena no līdzējām pusēm, … ieceļošana tranzīta mērķiem ir atļauta, ja viņu vārdi nav tās līgumslēdzējas puses meklēto personu sarakstā, kuras ārējās robežas viņi cenšas šķērsot."

[4] Piemēram, divpusējos līgumos, ko Polija parakstīja pēc kārtas ar Ukrainu, Baltkrieviju, kā arī Krieviju, ir iekļauts noteikums, kas ļauj šo valstu piederīgajiem, Šengenas vīzas vai uzturēšanās atļaujas turētājiem, tranzītā šķērsot Poliju bez Polijas tranzīta vīzas. Attiecībā uz Slovēniju šāda tranzīta un īstermiņa uzturēšanās mērķiem paredzēta dokumenta juridiskais pamats bija valdības lēmuma veidā, kas bija balstīts uz diviem neoficiāliem līgumiem ar Turciju, bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku, Bosniju un Hercegovinu, Serbiju un Melnkalni un Krieviju. Ungārija ar Serbiju un Montenegro un Ukrainu ir parakstījusi divpusējus līgumus, kas ietver līdzīgus noteikumus.

konsulārajām iestādēm dalībvalstīs. Tās arī uzsvēra, ka personas, uz kurām attiecas šie atvieglojumi, nerada nekādu risku jaunajām dalībvalstīm, jo Šengenas valstis jau vairākkārt ir veikušas stingru kontroli un drošības pārbaudes attiecībā uz minētajām personām pirms Šengenas vīzu, uzturēšanās atļauju vai attiecīgās valsts vīzu izdošanas.

Turklāt saskaņā ar esošajiem noteikumiem Šengenas valstīm nav atļauts atzīt trešās valsts uzturēšanās atļaujas, piemēram, Šveices vai Lihtenšteinas izdotās uzturēšanās atļaujas tranzīta vai īstermiņa uzturēšanās vajadzībām Šengenas teritorijā. Tas nozīmē, ka trešo valstu pilsoņiem, Šveices vai Lihtenšteinas izdotu uzturēšanās atļauju turētājiem, uz kuriem attiecas vīzu prasība, šķērsojot kopējo telpu, lai atgrieztos savā izcelsmes valstī, ir jāpieprasa vīza. Ņemot vērā noteiktai sezonai raksturīgu mobilitāti (proti, vasaras atvaļinājumu laikā), dažu to dalībvalstu konsulārās iestādes Šveicē un Lihtenšteinā, kuras šī mobilitāte skar jo īpaši šo valstu ģeogrāfiskā izvietojuma dēļ, saskaras ar smagu administratīvo slogu, kas saistīts ar nepieciešamību savlaicīgi izdot pieprasītās vīzas minētajos laika posmos. Pamatojoties uz Šveices Centrālā ārvalstnieku reģistra veikto apsekojumu, 2003. gada aprīlī šāds noteiktai sezonai raksturīgs tranzīts skāra 514,250 personas. Tās pašas problēmas ir aktuālas arī attiecībā uz Lihtenšteinas izdoto uzturēšanās atļauju turētāju veikto tranzītu, lai gan rādītāji ir zemāki[5].

Šveices iestādes pašlaik atbrīvo no vīzu prasības (izmantojot likumu, kas stājās spēkā 2000. gada jūlijā) Eiropas Savienības dalībvalsts izdotu uzturēšanās atļauju turētājus. Šī Šveices veiktā vienpusējā Eiropas Savienības dalībvalstu izdoto uzturēšanās atļauju atzīšana par līdzvērtīgām to attiecīgās valsts vīzām paredzēta tranzīta un īstermiņa uzturēšanās vajadzībām. Ilgākā laika posmā Šveices uzturēšanās atļaujas atzīšanas jautājums tiks atrisināts, izmantojot 2004. gada 25. oktobrī parakstīto līgumu, ņemot vērā Šveices asociēšanu Šengenas *acquis*. Tomēr parakstīšana un attiecīgi arī ratifikācija aizņems zināmu laiku. Turklāt visu to priekšnoteikumu novērtēšana, kas vajadzīgi līguma īstenošanai, ir jāveic, pirms Šveice var pilnībā piedalīties Šengenas *acquis* īstenošanā. Tomēr pašreizējai problēmai nepieciešams steidzams risinājums, lai nodrošinātu dalībvalstu interešu ievērošanu.

Gadījumam, ja *acquis* netiktu iekļauti īpaši noteikumi, kas nodrošina pozitīvu atbildi ierosinātajiem jautājumiem, kā arī nolūkā nodrošināt atbilstošu risinājumu dalībvalstu vajadzībām, Komisija izskatīja iespēju pieņemt īpašu sistēmu, kas balstīta uz vienpusējas atzīšanas pieeju.

2. DIVI PRIEKŠLIKUMI

Lai risinātu iepriekš aprakstītās situācijas, Komisija apsvēra tāda piemērota risinājuma nepieciešamību, kas nodrošinātu augstu drošības līmeni un novērstu galveno principu īstenošanas un Šengenas līguma teritorijas netraucētas darbības kavēšanu.

---

[5] Pēc pirmās kārtas diskusijās par šo jautājumu attiecīgajās Padomes darba grupās dalībvalstis centās atrisināt šo problēmu saistībā ar esošajiem noteikumiem par tranzīta vīzu (Kopīgās konsulārās instrukcijas par vīzām 1.2.1.2. punkts), izmantojot iespēju izdot tranzīta vīzas ar garu derīguma termiņu (viens vai divi gadi) un ļaujot veikt tranzītu vairāk kā vienu reizi. Tomēr ar šo praktisko metodi atbilstošs risinājums netika panākts. Konkrētāk, attiecīgās dalībvalstis nav to sistemātiski un konsekventi īstenojušas, un tās ietekme attiecībā uz vispārējā vīzu pieteikuma skaita samazināšanu bija ierobežota. Faktiski attiecīgo personu pārvietošanās principā notiek reizi gadā, tāpēc daudzkārtējā ieceļošanas tranzīta vīza, kas ir derīga vienu gadu, nav piemērotākais instruments, lai atvieglotu šo personu pārvietošanos. Tā kā Šveices uzturēšanās atļauju derīguma termiņš nepārsniedz vienu gadu, paredzot atjaunošanas iespēju, šādas konsulārās iestādes nevarētu izdot tranzīta vīzas ar garāku derīguma termiņu. Atbilstoši gūtajai pieredzei dalībvalstis pieņēma nostāju, dodot priekšroku ilgtermiņa risinājumam attiecībā uz šo jautājumu, ņemot vērā apstākli, ka personas, uz kurām attiecas šie atvieglojumi, nerada draudus, jo Šveicē un Lihtenšteinā tās uzturas un strādā legāli.

Tādēļ ar šo tiek ierosināti divi instrumenti:

Attiecībā uz jaunajām dalībvalstīm - Eiropas Parlamenta un Padomes lēmums, ar ko ievieš vienkāršotu režīmu personu kontrolei uz ārējām robežām, kas balstīts uz Šengenas valstu izdotu dažu dokumentu vienpusēju atzīšanu dalībvalstīs pārejas posmā, kā arī paredz iespēju paplašināt atzīšanas režīmu, lai to piemērotu arī dokumentiem, ko izdevusi (-šas) cita(-s) jaunā(-s) dalībvalsts(-is) (2.1. punkts).

Šādā nolūkā Komisija ir ņēmusi vērā:

- jauno dalībvalstu īpašās vajadzības vīzu jomā pārejas posmā līdz to pilnīgai integrācijai Šengenas līguma teritorijā, kad tām piemēros *acquis* paredzētos savstarpējas atzīšanas noteikumus;

- stingru kontroli un drošības pārbaudes, ko veic attiecībā uz trešo valstu pilsoņiem, pirms dalībvalstu kompetentās iestādes izsniedz Šengenas vai valsts dokumentus;

- nelielo risku, ko šī personu kategorija rada jaunajām dalībvalstīm.

Attiecībā uz Šveices un Lihtenšteinas izdotajām uzturēšanās atļaujām - Eiropas Parlamenta un Padomes lēmums, ar ko ievieš vienkāršotu režīmu personu kontrolei uz ārējām robežām, kas balstīts uz dažu Šveices un Lihtenšteinas izdotu uzturēšanās atļauju vienpusēju atzīšanu par līdzvērtīgu vīzai, ko izdevušas dalībvalstis savu teritoriju šķērsošanai tranzītā (2.2. punkts).

Lai noteiktu īpašo režīmu, Komisija ir ņēmusi vērā:

- pastāvīgās grūtības pārvaldē, kas Šveicē un Lihtenšteinā skar dažu dalībvalstu konsulārās iestādes un kas ir saistītas ar vīzu izdošanu trešo valstu pilsoņiem, kuri legāli uzturas un strādā šajās valstīs;

- nelielo risku dalībvalstīm, ko rada Šveices un Lihtenšteinas izdoto uzturēšanās atļauju turētāji, šķērsojot šo dalībvalstu teritoriju tranzītā.

2005/0158 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS,

ar ko ievieš vienkāršotu režīmu personu kontrolei uz ārējām robežām, kura pamatā ir Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas, Slovākijas veiktā dažu dokumentu vienpusēja atzīšana par līdzvērtīgiem savām attiecīgās valsts vīzām tranzīta vajadzībām to teritorijās

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 62. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu[6],

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru,

tā kā:

(1) Saskaņā ar 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 1. punktu dalībvalstīm, kas pievienojās Eiropas Savienībai 2004. gada 1. maijā, no minētā datuma ir jāpiemēro vīzu prasība to trešo valstu pilsoņiem, kas minētas I pielikumā Padomes 2001. gada 15. marta Regulā (EK) Nr. 539/2001, ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas[7].

(2) Saskaņā ar 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 2. punktu Šengenas acquis noteikumi par nosacījumiem un kritērijiem vienotu īstermiņa vīzu izdošanai, kā arī noteikumi par vīzu savstarpēju atzīšanu un par uzturēšanās atļauju un vīzu līdzvērtību ir piemērojami jaunajās dalībvalstīs tikai pēc Padomes lēmuma pieņemšanas šādā nolūkā. Tomēr tie ir saistoši šīm dalībvalstīm no to pievienošanās dienas.

(3) Tādēļ jaunajām dalībvalstīm ir jāizdod attiecīgās valsts vīzas ieceļošanai vai tranzītam, šķērsojot to teritoriju, trešo valstu pilsoņiem, kam ir tādas dalībvalsts izdota vienota vai ilgtermiņa vīza vai uzturēšanās atļauja, kura pilnībā īsteno Šengenas acquis, vai līdzvērtīgs dokuments, ko izdevusi cita jaunā dalībvalsts.

(4) Dalībvalstu, kas pilnībā īsteno Šengenas aquis, un jauno dalībvalstu izdoto dokumentu turētāji nerada nekādu risku jaunajām dalībvalstīm, jo citas dalībvalstis ir veikušas visu nepieciešamo kontroli attiecībā uz šīm personām. Lai novērstu nepamatotu administratīvu slogu uzlikšanu jaunajām dalībvalstīm, jāpieņem kopīgi noteikumi, saskaņā ar kuriem jaunajām dalībvalstīm ir atļauts vienpusēji atzīt minētos dokumentus par līdzvērtīgiem to attiecīgās valsts vīzai un ieviest vienkāršotu režīmu personu kontrolei uz ārējām robežām, pamatojoties uz šo vienpusējo līdzvērtību.

(5) Kopīgie noteikumi jāpiemēro pārejas posmā līdz datumam, kas jānosaka Padomes lēmumā, kā minēts 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 2. punkta pirmajā daļā.

---

[6] OV C […], […], […]. lpp.

[7] OV L 81, 21.3.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 851/2005 (OV L 141, 04.06.2005., 3. lpp.).

(6) Jānosaka, ka dokumentu atzīšana attiecas tikai uz tranzītu, šķērsojot vienas vai vairāku jauno dalībvalstu teritoriju, neskarot jauno dalībvalstu iespējas izdot attiecīgās valsts vīzas īstermiņa uzturēšanās vajadzībām. Dalībai kopīgajā sistēmā jābūt fakultatīvai, neizvirzot jaunajām dalībvalstīm papildu pienākumus, kā noteikts 2003. gada Pievienošanās aktā.

(7) Kopīgie noteikumi jāpiemēro vienotām īstermiņa vīzām, ilgtermiņa vīzām un uzturēšanās atļaujām, ko izdevušas dalībvalstis, kas pilnībā īsteno Šengenas acquis, kā arī īstermiņa vīzām, ilgtermiņa vīzām un uzturēšanās atļaujām, ko izdevušas citas jaunās dalībvalstis.

(8) Ieceļošanas nosacījumi, kas noteikti 5. panta 1. punktā 1990. gada 19. jūnija Konvencijā, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas līgumu starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie to kopīgām robežām[8] (še turpmāk „Šengenas konvencija"), ir jāpilda, izņemot 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ciktāl šajā lēmumā paredzēts vienpusējas atzīšanas režīms starp attiecīgās valsts tranzīta vīzām, ko izdod jaunā dalībvalsts, un dažiem dokumentiem, kurus izdod dalībvalsts, kura pilnībā īsteno Šengenas *acquis*, kā arī līdzīgiem dokumentiem, ko izdod citas jaunās dalībvalstis.

(9) Tā kā dalībvalstis nevar pietiekamā mēra sasniegt ierosinātās veicamās rīcības mērķi, proti, vienpusējas atzīšanas režīma ieviešanu, kas jaunajām dalībvalstīm ir jāpiemēro, un tādēļ rīcības mēroga un ietekmes dēļ tos var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var noteikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šis lēmums nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs šā mērķa sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo lēmumu ievieš vienkāršotu režīmu personu kontrolei uz ārējām robežām, kam pamatā ir atļauja Čehijai, Igaunijai, Kiprai, Latvijai, Lietuvai, Ungārijai, Maltai, Polijai, Slovēnijai, Slovākijai (še turpmāk – dalībvalstīm) vienpusēji atzīt par līdzvērtīgiem savu valstu vīzām tranzīta vajadzībām dažus dokumentus, kurus izdod dalībvalstis, kas pilnībā īsteno Šengenas *acquis*, un dokumentus, kurus izdod citas jaunās dalībvalstis trešo valstu pilsoņiem, kam piemēro vīzu prasību saskaņā ar Regulu (EK) 539/2001.

2. pants

1. Jaunā dalībvalsts tranzīta vajadzībām par līdzvērtīgiem attiecīgās valsts vīzai var uzskatīt šādus dokumentus, ko izdod dalībvalstis, kuras pilnībā īsteno Šengenas *acquis*, neatkarīgi no dokumentu turētāju valstiskās piederības:

(i) „vienotu vīzu", kas minēta 10. pantā konvencijā, ar ko īsteno Šengenas līgumu;

(ii) „Ilgtermiņu vīzu", kas minēta 18. pantā konvencijā, ar ko īsteno Šengenas līgumu;

(iii) „uzturēšanās atļauju", kas iekļauta Kopīgās konsulārās instrukcijas IV pielikumā.

[8] OV L 239 22.09.2000., 19. lpp.

2. Ja jaunā dalībvalsts nolemj piemērot šo lēmumu, tai ir jāatzīst visi 2. punktā minētie dokumenti, kurus izdevusi dalībvalsts, kas pilnībā īsteno Šengenas *acquis*, neatkarīgi no valsts, kas izdod dokumentu.

3. pants

Turklāt jaunā dalībvalsts, kas piemēro 2. pantu, par līdzvērtīgām savai attiecīgās valsts vīzai tranzīta vajadzībām var atzīt attiecīgo valstu īstermiņa vīzas, ilgtermiņa vīzas un uzturēšanās atļaujas, ko izsniedz viena vai vairākas citas jaunās dalībvalstis.

Jauno dalībvalstu izdotie dokumenti, kurus var atzīt saskaņā ar šo lēmumu, ir minēti pielikumā.

4. pants

Dalībvalstis var atzīt dokumentus par līdzvērtīgiem to attiecīgās valsts vīzām tranzīta vajadzībām tikai tad, ja trešās valsts pilsoņa veiktā tranzīta ilgums jaunās(-o) dalībvalsts(-u) teritorijā nepārsniedz piecas dienas.

To dokumentu derīguma termiņš, kas minēti 2. un 3. pantā, attiecas tikai uz tranzīta ilgumu.

Tāda vienota vīza, kas ļauj veikt vienreizēju iebraukšanu un kas izmantota ieceļošanai dalībvalstī, kura pilnībā īsteno Šengenas *acquis*, ir derīga turētāja atgriešanās ceļojumam, šķērsojot tās pašas jaunās dalībvalsts teritoriju tranzītā.

5. pants

Jaunās dalībvalstis 10 dienu laikā pēc šā lēmuma stāšanās spēkā paziņo Komisijai par to, vai tās nolemj piemērot šo lēmumu.

Paziņojumu, ko dalībvalstis darījušas zināmu, Komisija publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

6. pants

Šis lēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro līdz datumam, ko nosaka Padome lēmumā, kuru pieņem atbilstoši 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 2. punktam.

7. pants

Šis lēmums ir adresēts Čehijai, Igaunijai, Kiprai, Latvijai, Lietuvai, Ungārijai, Maltai, Polijai, Slovēnijai un Slovākijai.

Briselē, […]

Eiropas Parlamenta vārdā —	*Padomes vārdā —*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*

PIELIKUMS

Jauno dalībvalstu izdoto dokumentu saraksts

ČEHIJAS REPUBLIKA

Vīzas

- **Vízum k pobytu do 90 dnů** – (*Īstermiņa vīza*)
- **Vízum za účelem převzetí povolení k pobytu VR** – (*vīza, ar mērķi iegūt uzturēšanās atļauju)*
- **Vízum k pobytu nad 90 dnů** – (*Ilgtermiņa vīza*)
- **Diplomatické vízum** – (*diplomātiskā vīza*)
- **Zvláštní vízum** – (*speciālā vīza*)
- **Vízum za účelem strpění VS** – (*Vīza, kas nodrošina ārkārtas atļauju, lai varētu uzturēties valstī*)
- **Vstupní vízum VV** – (*ieceļošanas vīza)*
- **Vízum za účelem dočasné ochrany VG** – (*Vīza pagaidu aizsardzības nolūkā*)

Uzturēšanās atļaujas

- **Prukaz o povoleki k pobytu pro statniko prislusnika** (*ārvalstnieku uzturēšanās atļauja*)[9]
  - Ilgtermiņa uzturēšanās atļauja (derīga līdz derīguma termiņa beigu datumam, ne ilgāk par 1 gadu; iespējams pagarinājums)
  - Pastāvīgās uzturēšanās atļauja (izsniedz ārvalstniekiem, kas uzturas Čehijas Republikas teritorijā ilgāk par 10 gadiem.) Laika nosacījumu nepiemēro, ja ārvalstnieks ir Čehijas pilsoņa tuvs ģimenes loceklis (ģimenes apvienošanās) vai ja ārvalstnieks ir uzturējies Čehijas Republikas teritorijā ilgāk par 8 gadiem, un ir izpildīti likumā noteiktie papildu nosacījumi (66. pants Čehijas likumā Nr. 326/1999 par ārvalstniekiem)

[9] Viena veida dokuments visiem variantiem ar derīguma termiņu, kas norādīts uz ielīmes

KIPRA

Vīzas

– **Lidostas tranzīta vīzas**

– **Tranzīta vīzas**

– **Ceļojuma vīzas** (vienreizēja ieceļošana, divreizēja ieceļošana, daudzkārtēja ieceļošana)

Uzturēšanās atļaujas

– **Termiņatļauja** (darba, viesošanās, studiju nolūkā)

– **Ieceļošanas atļauja** (darba, studiju nolūkā)

– **Imigrācijas atļauja** (pastāvīgā atļauja)

LATVIJAS REPUBLIKA

Vīzas

– **Latvijas vīza - Kategorija C** (*īstermiņa vīza)*

– **Latvijas vīza - Kategorija D** (*ilgtermiņa vīza)*

Uzturēšanās atļaujas

– **Pastāvīgās uzturēšanās atļauja**[10]

– **Termiņuzturēšanās atļauja** (*derīguma termiņš ir no sešiem mēnešiem līdz desmit gadiem*)

– **Uzturēšanās atļauja**[11]

  – **Termiņa** (termiņuzturēšanās atļauja; derīguma termiņš ir no sešiem mēnešiem līdz desmit gadiem)

  – **Atļaujas veids – pastāvīgās** (pastāvīgās uzturēšanās atļauja)

[10] Izdota pirms 2004. gada 1. maija

[11] Izdota pēc 2004. gada 1. maija

LIETUVAS REPUBLIKA

Vīzas

– **Trumpalaikė viza** (*Īstermiņa vīza)*

– **Ilgalaikė viza** (*Ilgtermiņa vīza*)

Uzturēšanās atļaujas

– **Leidimas laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje** (termiņuzturēšanās atļauja; derīguma termiņš ir no viena līdz pieciem gadiem)

– **Leidimas nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje** (pastāvīgās uzturēšanās atļauja)

UNGĀRIJA

Vīzas

– **Rövid időtartamú beutazóvízum** (*Īstermiņa vīza*)

– **Tartózkodási vízum** (Ilgtermiņa vīza)

Uzturēšanās atļaujas

– **Tartózkodási engedély** (Uzturēšanās atļauja; derīguma termiņš ir no viena līdz četriem gadiem; iespējams pagarinājums)

– **Letelepedési engedély** (Apmešanās atļauja; dod tiesības turētājam uzturēties Ungārijā nenoteiktu laika posmu; dokumenta derīguma termiņš ir 5 gadi)

– **Bevándorlási engedély** (Imigrācijas atļauja)[12]

MALTA

Vīzas

– **Lidostas tranzīta vīzas**

– **Tranzīta vīzas** (nepārsniedz 5 dienas)

– **Īstermiņa vai ceļojuma vīzas** (vienreizējas vai daudzkārtējas ieceļošanas vīzas)

– **Long-Stay Visas** (*trešo valstu pilsoņiem, kas cenšas ieceļot Maltas valsts teritorijā nevis imigrācijas, bet citā nolūkā, ļaujot uzturēties valstī ne ilgāk par 90 dienām*)

– **Grupas vīzas** (uzturēšanās laiks, ne ilgāks par 30 dienām)

POLIJA

Vīzas

– **Wiza wjazdowa** (Ieceļošanas vīza; parasti uzturēšanās laiks ir divas nedēļas; derīguma termiņš, ne ilgāks par vienu gadu)

---

[12] Šo atļauju neizdod pēc 2002. gada 1. janvāra, tomēr līdz šim datumam izdotās atļaujas joprojām ir derīgas; šiem ārvalstniekiem ir personas apliecības.

– **Wiza pobytowa krotkoterminowa** (Īstermiņa vīza; uzturēšanās laiks, ne ilgāks par trīs mēnešiem; derīguma termiņš, ne garāks par pieciem gadiem, bet parasti – viens gads)

– **Wiza pobytowa dlugoterminowa** (Ilgtermiņa vīza; uzturēšanās laiks, ne ilgāks par vienu gadu; derīguma termiņš, ne garāks par pieciem gadiem, bet parasti - viens gads)

– **Wiza dyplomatyczna** (Diplomātiskā vīza; uzturēšanās laiks, ne ilgāks par trīs mēnešiem sešu mēnešu laika posmā; derīguma termiņš, ne garāks par pieciem gadiem, bet parasti - seši mēneši)

– **Wiza sluzbowa** (Dienesta vīza; uzturēšanās laiks, ne ilgāks par trīs mēnešiem sešu mēnešu laika posmā, derīguma termiņš, ne garāks par pieciem gadiem, bet parasti – seši mēneši)

– **Wiza kurierska** (Diplomātiskā kurjera vīza; derīguma termiņš nepārsniedz sešus mēnešus)

Uzturēšanās atļaujas

– **Karta pobytu** (Pastāvīgās uzturēšanās apliecība, „PL” sērija; izdod kopš 2001. gada pirmā jūlija; derīguma termiņš nepārsniedz desmit gadus; paredzēta ārvalstniekam, kas ir ieguvis termiņuzturēšanās atļauju, pastāvīgās uzturēšanās atļauju, bēgļa statusu, legālas uzturēšanās atļauju)

– **Karta stalego pobytu** (Pastāvīgās uzturēšanās apliecība, „XS” sērija, kas izdota pirms 2001. gada 30. jūnija ārvalstniekam, kas ir saņēmis pastāvīgās uzturēšanās atļauju; derīga desmit gadus; pēdējā šāda izdevuma apliecība ir derīga līdz 2011. gada 29. jūnijam)

– **Legitymacja dyplomatyczna** (Diplomātiskā apliecība – smilškrāsas; izdod akreditētiem vēstniekiem un diplomātisko pārstāvniecību locekļiem)

– **Legitymacja konsularna** (zielona) (Konsulārā apliecība – zaļā; izdod konsulāro pārstāvniecību vadītājiem un konsulārā personāla locekļiem)

– **Legitymacja sluzbowa** (Dienesta apliecība; izdod pārstāvniecību administratīvi tehniskā un apkalpojošā personāla locekļiem)

SLOVĒNIJA

Vīzas

– **Vizum za vstop** (*ieceļošanas vīzas*)

  – **Vizum za kratkoročno bivanje C** – *(īstermiņa vīza)*

  – **Vizum za daljše bivanje D** – *(ilgtermiņa vīza)*

Uzturēšanās atļaujas

– **Dovoljenje za stalno prebivanje** (P*astāvīgās uzturēšanās atļauja*)

– **Dovoljenje za začasno prebivanje** (*Termiņatļauja; derīguma termiņš, ne garāks par vienu gadu, ja Slovākijas likumā par ārvalstniekiem nav noteikts citādi*)

SLOVĀKIJAS REPUBLIKA

Vīzas

– **Krátkodobé vízum** (*īstermiņa vīza*)

– **Dlhodobé vízum** (*ilgtermiņa vīza*)

Uzturēšanās atļaujas

– **Prechodný pobyt** (termiņuzturēšanās atļauja; izsniedz ārvalstniekiem, kas uzturas Slovākijā; tās derīguma termiņš nepārsniedz vienu gadu, un to iespējams atjaunot uz laiku, ne ilgāku par pieciem gadiem)

– **Trvalý pobyt** (pastāvīgās uzturēšanās atļauja; sākotnēji derīga trīs gadus un pēc tam - pastāvīgi)

2005/0159 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS,

ar ko ievieš vienkāršotu režīmu personu kontrolei uz ārējām robežām, kas balstīts uz dažu Šveices un Lihtenšteinas izdotu uzturēšanās atļauju vienpusēju atzīšanu dalībvalstīs tranzīta vajadzībām to teritorijā

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 62. panta 2. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu[13],

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru,

tā kā:

(1) Ar 21. pantu 1990. gada 19. jūnija Konvencijā, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas līgumu starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie to kopīgām robežām (še turpmāk – Šengenas konvencija)[14], paredz, ka uzturēšanās atļaujas, ko izdod dalībvalstis, kas pilnībā īsteno Šengenas *acquis*, savstarpēji atzīst par līdzvērtīgām vienotai vīzai.

(2) Pašreiz spēkā esošajos Kopienas noteikumos tomēr nav paredzēts tāds vienkāršots režīms personu kontrolei uz ārējām robežām, kurā trešo valstu izdotās uzturēšanās atļaujas tiktu uzskatītas par līdzvērtīgām vienotai vīzai tranzīta vai īstermiņa uzturēšanās vajadzībām kopējā telpā.

(3) Trešo valstu pilsoņiem, kuriem ir Šveices izdota uzturēšanās atļauja un uz kuriem attiecas vīzu prasība saskaņā ar Padomes 2001. gada 15. marta Regulu (EK) Nr. 539/2001, ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas[15], ir jāpieprasa vīza, kad tie šķērso kopējo telpu tranzītā, atgriežoties savā izcelsmes valstī. Tāpēc dalībvalstu konsulārajām iestādēm Šveicē ir jāpieņem liels to vīzu pieteikumu skaits, ko iesnieguši šādi trešo valstu pilsoņi. Līdzīgas grūtības ir radušās attiecībā uz vīzu pieteikumiem, ko iesnieguši Lihtenšteinas izdoto uzturēšanās atļauju turētāji.

(4) Šengenas *acquis* divu posmu ieviešanas rezultātā jaunajām dalībvalstīm, kas pievienojās Eiropas Savienībai 2004. gada 1. maijā, no minētā datuma ir jāizdod attiecīgās valsts vīzas trešo valstu pilsoņiem, Šveices un Lihtenšteinas izdotas uzturēšanās atļaujas turētājiem, uz kuriem saskaņā ar Padomes Regulu (EK)

---

13 OV C […], […], lpp.

14 OV L 239, 22.09.2000., 19. lpp.

15 OV L 81, 21.3.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 851/2005 (OV L 141, 04.06.2005., 3. lpp.).

Nr. 539/2001 attiecas vīzu prasība. Dažas jaunās dalībvalstis ir izteikušas bažas par papildu administratīvo slogu, ko tas radīs šo valstu konsulārajām pārstāvniecībām Šveicē un Lihtenšteinā.

(5) Dalībvalstis neuzskata par vajadzīgu pieprasīt, lai šīs kategorijas personām būtu vīzas, jo risks, ko šādas personas rada dalībvalstīm attiecībā uz nelegālu imigrāciju, ir neliels.

(6) Lai risinātu situāciju gan to dalībvalstu konsulārajās iestādēs Šveicē un Lihtenšteinā, kas pilnībā īsteno Šengenas *acquis*, gan jauno dalībvalstu konsulārajās iestādēs Šveicē un Lihtenšteinā, ir jāievieš vienkāršots režīms personu kontrolei uz ārējām robežām, kas balstīts uz dažu tādu uzturēšanās atļauju vienpusēju atzīšanu par līdzvērtīgām vienotām vai attiecīgās valsts vīzām, ko izdod Šveices un Lihtenšteinas iestādes.

(7) Atzīšana jāattiecina tikai uz tranzīta vajadzībām, neietekmējot dalībvalstu iespēju izdot īstermiņa uzturēšanās vīzas.

(8) Atzīšanas režīms ir obligāti jāpiemēro dalībvalstīs, kas pilnībā īsteno Šengenas *acquis*, un fakultatīvi – jaunajās dalībvalstīs, kas piemēro Lēmumu … pārejas posmā līdz datumam, kas jānosaka Padomei saskaņā ar 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 2. punktu.

(9) Ieceļošanas nosacījumi, kas paredzēti Šengenas konvencijas 5. panta 1. punktā, ir jāizpilda, izņemot 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ciktāl ar šo lēmumu paredz līdzvērtīgu režīmu starp tranzīta vīzām un uzturēšanās atļaujām, ko izdod Šveice un Lihtenšteina.

(10) Tā kā veicamās rīcības mērķis tieši skar Kopienas *acquis* attiecībā uz vīzām, un dalībvalstis vienas pašas nevar pietiekami sekmīgi to sasniegt, un tādēļ rīcības mēroga un ietekmes dēļ tos var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var noteikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts Līguma 5. pantā. Atbilstīgi minētajā pantā paredzētajam proporcionalitātes principam šis Lēmums nepārsniedz to, kas vajadzīgs šā mērķa sasniegšanai.

(11) Attiecībā uz Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti šis Lēmums papildina Šengenas *acquis* noteikumus un tādējādi ietilpst jomā, kas noteikta 1. panta A daļā Padomes 1999. gada 17. maija (EK)437/1999 Lēmumā par dažiem pasākumiem, lai piemērotu Eiropas Savienības Padomes, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Līgumu par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē[16].

(12) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, ko veic Padome, un tādējādi šis lēmums nav tai saistošs un nav jāpiemēro. Tomēr tā kā šis lēmums pamatojas uz Šengenas *acquis* atbilstīgi Eiropas Kopienas dibināšanas līguma trešās daļas IV sadaļai, Dānija saskaņā ar protokola 5. pantu sešu mēnešu laikā pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi šo lēmumu, pieņem lēmumu par to, vai tā ieviesīs šo lēmumu savos valsts tiesību aktos.

(13) Šis lēmums papildina Šengenas *acquis*, kas Apvienotajai Karalistei nav saistošs saskaņā ar 4. un 5. pantu Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam pievienotajā protokolā par Šengenas *acquis* iekļaušanu Eiropas Savienības sistēmā, tāpēc Apvienotā Karaliste nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un tas nav tai saistošs un nav jāpiemēro.

---

[16] OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.

(14) Šis lēmums papildina Šengenas *acquis*, kas Īrijai nav saistošs saskaņā ar 4. un 5. pantu Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam pievienotajā protokolā par Šengenas *acquis* iekļaušanu Eiropas Savienības sistēmā, tāpēc Īrija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un tas nav tai saistošs un nav jāpiemēro,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo lēmumu paredz vienkāršotu režīmu personu kontrolei uz ārējām robežām, kas balstīts uz dalībvalstīs veikto vienpusēju Šveices un Lihtenšteinas tādiem trešo valstu pilsoņiem izdotu uzturēšanās atļauju atzīšanu par līdzvērtīgu savām vienotajām vai attiecīgās valsts vīzām tranzīta vajadzībām, uz kuriem attiecas vīzu prasība saskaņā ar Regulu (EK) 539/2001.

2. pants

Dalībvalstis, kas pilnībā īsteno Šengenas *acquis*, vienpusēji atzīst pielikumā minētās uzturēšanās atļaujas, ko izdod Šveice un Lihtenšteina.

Jaunās dalībvalstis, kas piemēro Lēmumu …, ar ko ievieš vienkāršotu režīmu personu kontrolei uz ārējām robežām, kura pamatā ir Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas, Slovākijas veiktā dažu dokumentu vienpusējā atzīšana par līdzvērtīgiem savām attiecīgās valsts vīzām tranzīta vajadzībām to teritorijās, var vienpusēji atzīt uzturēšanās atļaujas, kas minētas šā lēmuma pielikumā, par līdzvērtīgām savām valsts tranzīta vīzām līdz datumam, ko nosaka Padome saskaņā ar 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 2. punktu.

3. pants

Trešās valsts pilsoņa veiktā tranzīta ilgums dalībvalsts(–u) teritorijā nedrīkst pārsniegt piecas dienas.

Pielikumā minēto dokumentu derīguma termiņam jāatbilst tranzīta ilgumam.

4. pants

Jaunās dalībvalstis 10 dienu laikā pēc dienas, kad stājas spēkā šis lēmums, paziņo Komisijai par to, vai tās nolemj piemērot šo lēmumu. Informāciju, ko dalībvalstis darījušas zināmu, Komisija publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. pants

Šis lēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

6. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, […]

Eiropas Parlamenta vārdā — priekšsēdētājs	*Padomes vārdā — priekšsēdētājs*

1. PIELIKUMS

Šveices Konfederācijas un Lihtenšteinas izdoto uzturēšanās atļauju saraksts, kuras minētas 2. pantā

A. ŠVEICES IZDOTĀS UZTURĒŠANĀS ATĻAUJAS

– *Ausländerausweis B / Livret pour étrangers B / Libretto per stranieri B / Legitimaziun d'esters B*

(B tipa termiņatļauja. Izdod trīs vai četru valodu versijās)

(Pelēkā)

– *Ausländerausweis C / Livret pour étrangers C / Libretto per stranieri C*

(C tipa pastāvīgās uzturēšanās atļauja) (Zaļā)

– *Ausländerausweis Ci / Livret pour étrangers Ci / Libretto per stranieri Ci*

(Ci tipa uzturēšanās atļauja starpvaldību organizāciju un tādu ārvalstu pārstāvniecību darbinieku ģimenes locekļiem, kas atrodas Šveices Federācijā. Attiecas uz partneri, kas ceļo kopā ar attiecīgo personu, un bērniem, kas ir jaunāki par 21 gadu) (Sarkanā)

B. LIHTENŠTEINAS IZDOTĀS UZTURĒŠANĀS ATĻAUJAS

– *Jahresaufenthaltsbewilligung* (Termiņatļauja)

– *Niederlassungs bewilligung* (Apmešanās atļauja, kuras derīguma termiņam nav laika ierobežojuma).

GENERAL ANNEX

1. LEGAL ANALYSIS:

1.1 EP and Council Decision introducing a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition by Czech Republic, Estonia, Cyprus, Latvia, Lithuania, Hungary, Malta, Poland, Slovenia, Slovakia of certain documents as equivalent to their national visas for the purposes of transit through their territories.

The proposed Decision is based on Article 62(2) of the Treaty establishing the European Community and is addressed to the new Member States. According to Article 62 (2), the Community can adopt measures on the crossing of the external borders of the Member States: first of all (point 2a), measures establishing "standards and procedures to be followed by Member States in carrying out checks on persons at such borders"; these measures deal in particular with the conditions for entry in view of a short stay in or transit through the area without internal borders; secondly (point 2b), measures on rules on visas for intended stays of no more than three months – including transit – in the Schengen area, i.e. on the prior authorisation required or not for crossing the external borders.

Article 62 (2) (a) deals with the procedures for the carrying out of checks on persons crossing the external borders. This includes the control on required visas and authorisations; Article 62 (2) (b) deals with the matter of the uniform visa. One of the basic principles underlying the creation of an area without internal borders is that an authorisation given by one Member State being part of this area is also valid for crossing the external borders of the other Member States that are part of that area without internal borders. In an area without internal frontiers, such a mutual recognition of visa is compulsory. This is also true for the principle of the equivalence between a residence permit issued by another Member State and a visa issued by national authorities.

As long as some Member States are applying the Schengen provisions on the crossing of external borders (point 2a) and on the visa lists (point 2b(i)), without being part of the area without internal borders, the compulsory mutual recognition cannot be imposed. However, it can be envisaged that a simplified regime can be established as regards the controls by the new Member States on certain persons crossing the external borders. This is the case as regards those third country nationals who hold visas and residence permits issued by Schengen Member States or another new Member State. These third country nationals having gone through strict screening either by a Schengen Member State or by another new Member State are not considered to present a threat to public policy or to represent a risk of illegal immigration. This being so, Member States not yet participating in the area without internal borders should be allowed to unilaterally recognise visa and residence permits issued by Schengen states or by another new Member State. -

The regime will thus allow new Member States to simplify the control at the external borders by unilaterally recognising certain documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis as well as similar national documents issued by other new Member States. The regime will be applicable till the end of the transitory period and the full participation of the new Member States in the area without internal borders, date from which the mutual recognition of such documents becomes compulsory.

The recognition regime would be limited to the purpose of transit through the territory of new Member States. Such a limitation is necessary in order to avoid any risk of confusion or bad

implementation of the current Schengen rules on visa which define the state responsible for a visa application (it is the State in whose territory is located the main destination of the visit or the State of the first entry). In fact, the correct implementation of the Schengen rules regarding the State responsible for issuing a visa could be challenged if, on the basis of a visa issued by a Schengen State, a third country national was authorized to enter the territory of a new Member State for a short stay of up to 90 days.

The documents selected for the recognition regime are:

- the uniform visa issued by a Schengen State in compliance with the common rules laid down in the Common Consular instructions (transit, short term or travel, group visa);

- national long stay visas issued by a Schengen State according to their national legislation;

- residence permits issued by a Schengen State and which are included in Annex IV of the Common Consular Instructions which lists the documents entitling their holders to enter the Schengen area without a visa ;

- the national short term and long term visas as well as the residence permits issued by another new Member State.

Taking into account the existing rules on transit visas in the Common Consular Instructions as well as the geographical situation of new Member States, the duration of the transit period may not exceed five days. The introduction of a unilateral recognition regime by a Community instrument would not impose any new obligations to new Member States in addition to those listed in the 2003 Act of Accession and would thus not constitute a derogation from the 2003 Act of Accession. The purpose of the proposed rules is to allow unilateral recognition of certain documents (issued by Member States fully implementing the Schengen acquis or new Member States) by new Member States keen to avoid administrative difficulties that would accompany the issue of national visas for third country nationals, holders of such documents. The proposed regime will be implemented on an optional basis: new Member States have the possibility either to implement the new instrument or to continue issuing national visas as required by the Accession Act.

Should they opt for the implementation of the common regime, new Member States will have to accept all documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis, thus avoiding any distinction as regards the issuing Authority. The extension of the recognition rules to the documents issued by other new Member States is possible for new Member States participating in the unilateral recognition regime of Schengen documents.

New Member States have to communicate their decision to the Commission. The Commission will publish this information and ensure in this way that the whole system is transparent. A new Member State could nevertheless refuse entry to third country nationals whose names are on its national list of alerts.

The proposed system is limited to the transit purpose. Thus, it is not aimed at replacing the issuing of national visas by new Member States for short stay. Consequently, in compliance with the existing rules, new Member States have the possibility to issue multi-entry national visas for short stay which could be valid for one or more years in order to facilitate the mobility of third country nationals, holders of Schengen documents, who need to travel frequently to a new Member State.

This instrument will be adopted by co-decision.

1.2. EP and Council Decision establishing a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition by the Member States of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein for the purpose of transit through their territory.

The Decision proposed is based on Article 62(2) (a) of the Treaty establishing the European Community. As stated above, Article 62 (2) (a) deals with measures establishing "standards and procedures to be followed by Member States in carrying out checks on persons at such borders. The introduction of a simplified regime for the control of persons at the external borders is based on the compulsory unilateral recognition of residence permits issued by a third country as a valid authorisation to cross the external borders of the Member States. Again as regards a third country national who is in possession of a resident permit from Switzerland or Liechtenstein, it is to be considered that such a person would not be a threat to public policy or would not represent a risk of illegal immigration.

The proposed Decision thus foreseeing the establishment of a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition regime by Member States fully participating in the common area and by new Member States for which the Schengen acquis is legally binding upon accession. The recognition is limited to the transit purpose. The implementation of the recognition regime is mandatory for Member States fully participating in the common area. For new Member States participating in the EP and Council Decision allowing the unilateral recognition by them of documents issued by Schengen States and other new Member States as equivalent to national visa for the transit purpose, the implementation of the present instrument is optional during the transitory period till the date to be decided by the Council for their full integration into the Schengen area. This distinction is necessary in order to avoid imposing upon new Member States additional obligations during this period.

Prior to their full integration within the common area, new Member States have the possibility to decide whether they will participate in the recognition regime and they have to notify their decision to the European Commission. The Commission will ensure the publication of the relevant information. The recognition regime will be applicable to all third country nationals, submitted to a visa obligation according to Annex 1 of Regulation 539/2001, who are holders of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein. A list of these documents is annexed to the Decision. The system proposed does not in any way affect the rules of the Schengen acquis as regards procedures and verifications required for crossing the external borders.

As the proposed system is limited to transit, it does not affect the possibility of Member States to issue multi-entry visas for short stay, valid for one or more years in order to facilitate the mobility of third country nationals, holders of residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein.

Pursuant to Council Decision (EC) 2004/927 this instrument will be adopted by co-decision.

2. SUBSIDIARITY AND PROPORTIONALITY

Article 5 of the EC Treaty provides that "action by the Community shall not go beyond what is necessary to achieve the objectives of this Treaty". Action taken by the Community must be the simplest form of action possible that enables the proposal to attain its objective and to be implemented as efficiently as possible. In this spirit the proposed legal instruments chosen to establish common principles for the introduction of a unilateral recognition regime are:

- A Decision allowing new Member States to recognise unilaterally certain documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis as well as similar national documents issued by other new Member States during the transitory period till the full integration of new Member States into the common area. Participation in the regime is optional.

- A Decision on the unilateral recognition by Member States of the certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein as equivalent to visa for the transit purpose. The aim is to facilitate transit via the territory of the Member States by forgoing the need for transit visas for the holders of such residence permits issued by these two countries. The proposed regime is mandatory for Member States fully implementing the Schengen acquis. Participation in the recognition regime is optional for new Member States during the transitory period till the date of their full integration into the common area, date from which the recognition regime becomes compulsory.

The objective pursued by the above mentioned proposals, that is the introduction on a temporary basis of common rules on unilateral recognition of certain documents by new Member States as well as the introduction of a common regime for unilateral recognition by Member States of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein, can only be attained through action at the Community level, as no Member State would have the possibility to adopt purely national measures achieving the desired effect.

The Community action has opted for measures that would allow the proposal to attain its objective and be implemented as efficiently as possible. In this spirit, two different legal instruments have been chosen taking into account the objectives foreseen. For the first proposal, an EP and Council Decision is the appropriate legal instrument for the optional implementation by new Member States of common unilateral recognition rules which constitute a temporary derogation of the existing rules for mutual recognition. For the second proposal, an EP and Council Decision is chosen in view of the fact that the proposed provisions foresee the setting up of a permanent regime of derogation from the current mutual recognition rules, allowing the unilateral recognition by all Member States fully implementing the Schengen acquis of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein.

3. CONSEQUENCES IN RELATION TO THE VARIOUS PROTOCOLS ANNEXED TO THE TREATY

The first proposed EP and Council Decision is addressed exclusively to new Member States introducing a specific transitory regime allowing them to unilaterally recognise certain documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis and similar documents issued by other new Member State(s). The proposed Decision is optional and would be applicable by a new Member State till the date to be decided by the Council in compliance with Article 3 paragraph 2 of the 2003 Act of Accession. By its own nature, the regime established by this proposal can not imply the variable situation as laid down by the protocols on the position of the United Kingdom, Ireland and Denmark.

The proposed EP and Council Decision concerning the unilateral recognition by Member States of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein as equivalent to the transit visa falls within Title IV of the Treaty and is therefore affected by the "variable geometry" arising from the Protocols on the positions of the United Kingdom, Ireland and Denmark. The proposal for a Decision builds upon the Schengen *acquis*. Consideration must therefore be given to certain consequences arising from the various Protocols:

United Kingdom and Ireland

Pursuant to Articles 4 and 5 of the Protocol integrating the Schengen *acquis* into the framework of the European Union, Ireland and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, which are not bound by the Schengen *acquis*, "may at any time request to take part in some or all of the provisions of the *acquis*". The proposal for a Decision constitutes a development of a part of the Schengen *acquis*, in which the United Kingdom and Ireland do not take part, in accordance with Council Decision 2000/365/EC of 29 May 2000 concerning the request of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and Council Decision 2002/192/EC of 28 February 2002 concerning Ireland's request to take part in some of the provisions of the Schengen *acquis*. The United Kingdom and Ireland are therefore not taking part in its adoption and are not bound by it or subject to its application.

Denmark

Under the Protocol on the position of Denmark annexed to the EC Treaty, Denmark does not take part in the adoption by the Council of measures pursuant to Title IV of the EC Treaty, with the exception of "measures determining the third countries whose nationals must be in possession of a visa when crossing the external borders of the Member States" or "measures relating to a uniform format for visas" (former Article 100c). Where, however, as in this case, the proposals constitute a development of the Schengen *acquis*, Article 5 of the Protocol states that, "Denmark shall decide within a period of six months after the Council has decided on a proposal or initiative to build upon the Schengen *acquis* under the provisions of Title IV of the Treaty establishing the European Community, whether it will implement this decision in its national law".

Norway and Iceland

Pursuant to the first paragraph of Article 6 of the Protocol integrating the Schengen *acquis*, an Agreement was signed on 18 May 1999 between the Council, Norway and Iceland in order to associate these two countries with the implementation, application and development of the Schengen *acquis*.[17] Article 1 of this Agreement states that Norway and Iceland are associated

[17] OJ L 176, 10.7.99, p. 35.

with the activities of the EC and the EU in the fields covered by the provisions referred to in Annexes A (provisions of the Schengen *acquis*) and B (provisions of European Community acts which have replaced corresponding provisions of — or were adopted pursuant to — the Schengen Convention) to the Agreement, and their further development. Under Article 2 of the Agreement, Norway and Iceland implement and apply the provisions of all acts or measures taken by the European Union amending or building upon the integrated Schengen *acquis* (Annexes A and B).

The present proposal builds upon the Schengen *acquis* as defined in Annex A to the Agreement. The matter must therefore be discussed in the "Mixed Committee" provided for in Article 4 of the Agreement to allow Norway and Iceland "to explain the problems they encounter in respect of" the measure and "to express themselves on any questions concerning the development of provisions of concern to them or the implementation thereof".

4. ARTICLE-BY-ARTICLE COMMENTARY

4.1 EP and Council Decision (EU) No ….. introducing a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition by Czech Republic, Estonia, Cyprus, Latvia, Lithuania, Hungary, Malta, Poland, Slovenia, Slovakia of certain documents as equivalent to their national visas for the purposes of transit through their territories

Article 1

The Article specifies the purpose of the Decision, which is to introduce a simplified regime for the control of persons at the external borders based on allowing the new Member States to recognise unilaterally, as equivalent to their national visas, documents issued by Member States fully participating in the common area and documents issued by other new Member States. This derogation from the current recognition rules in the acquis is limited to transit through the territory of the new Member States. The regime is applicable to all third country nationals submitted to the visa requirement according to Regulation 539/2001. Family Members of citizens of the Union who have exercised their right to free movement within the EU are also beneficiaries of the common rules.

Article 2

The proposal follows an optional approach allowing the new Member States to decide whether they use the derogation regime or continue implementing the current rules. New Member States opting for the implementation of the common rules unilaterally recognize certain documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis. The list of documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis covers the uniform visa and the long term national visa as described in the Articles 10 and 18 of the Schengen Implementation Convention respectively, and all the residence permits issued by these countries listed in the Annex IV of the Common Consular Instructions. All documents issued by all Member States fully implementing the Schengen acquis without any distinction as regards the issuing Member State are covered by the recognition regime. The objective pursued is to preserve the equal value of all documents issued by the Schengen States.

Article 3

New Member States that have decided to implement the common rules recognizing the documents issued by the Schengen States may, in addition, opt for the recognition of documents issued by other new Member State(s). In an Annex to this Decision there is a list

of the documents issued by the new Member States which could be subject of such recognition.

Article 4

Inspired by the duration of the transit mentioned in the Common Consular Instructions, the proposed duration of the transit period has been set at five days. This period should be sufficient for covering any transit requirement through the territory of a new Member State. Since the recognition regime concerns different categories of Schengen and national documents of varying lengths of validity, the proposed system opts for a general framework defining the minimum acceptable length of validity of the documents concerned. Consequently, the period of validity has to exceed five days from the day of entry into the territory of the new Member State. As concerns the uniform visa allowing one entry (and short stay), it is foreseen that once used for entry to the common area, it can be used again as valid authorisation for purposes of transit through the territory of a new Member State on the return-trip of the holder back to the country of origin.

Article 5

New Member States have the obligation to communicate to the Commission, within a specific time period, their position concerning their eventual participation in the common recognition regime. All relevant information submitted by the new Member States, will be published by the Commission in the Official Journal of the European Union.

Article 6

Standard provision

Taking account of the "two step Schengen implementation procedure", the proposed recognition regime will cover the whole transitory period until the date specified in the Council Decision which will be adopted in conformity with Article 3(2) of the 2003 Act of Accession.

Article 7

Standard provision.

4.2. EP and Council Decision (EU) No ….. establishing a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition by the Member States of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein for the purpose of transit through their territory

Article 1

The Article specifies the purpose of the Decision, which is to establish a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition of residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein as equivalent to their visa. The purpose of this recognition is limited to the transit through the Schengen territory or the territory of the new Member States.

Article 2

The proposal follows two different implementation mechanisms:

(a) Member States that have fully implemented the Schengen acquis are obliged to unilaterally recognise all residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein which are listed in the Annex;

(b) New Member States that have decided to implement the Decision … and recognised unilaterally the documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis, may chose to participate during the transitory period till their full integration into the Schengen area ("optional participation"). In particular, new Member States that have already opted for the unilateral recognition of the documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis and documents issued by other new Member State(s), could in addition decide to recognise all the residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein which are listed in the Annex. The common recognition rules will become mandatory for them after their full integration into the common area.

Article 3

Inspired by the duration of the transit mentioned in the Common Consular Instructions, the proposed duration of the transit period has been set at five days. This period should be sufficient for covering any transit requirement through the territory of Member State(s). The validity of the documents listed in the annex has to exceed five days from the moment of entry, thus covering the whole period afforded for transit.

Article 4

New Member States have the obligation to communicate to the Commission, within a specific time period, their position concerning their eventual participation in the common recognition regime. All relevant information submitted by the new Member States will be published by the Commission in the Official Journal of the European Community.

Articles 5 and 6

Standard provision